

„Stiri Dobrogene“
Independent de
Informațiuni
Информационен вестник
Editor: Gir. Resp.
AN RADEV

Editor: Nicolai Mincev

Inscris la Trib. Caliacra No. 6

ДОБРУДЖАНСКИ НОВИНИ

A DRESA
„Stiri
Dobrogene“
Str. „Reg. Cerol“ 33 a.
Bazargic

АБОНАМЕНТИ
За 1 година 200 lei
За 6 месеца 120 lei

Згубено време

Мина се година вече подписването на договора между Правителството и представителите на българското малцинство от Ромъния, в която на който се дава право на това малцинството да си създаде собствена организация с културно, икономическо и благотворителни цели. Малката биде даде специална ауторизация на горните лица. Малко това, малко, малко, и с българското малцинство очакваше, щото да ги представители, писали договора и по своя отговорност, че да се приключи между нас, незабавно ще възвратят контактът с населението, ще изложат, ще изяснят, ще посочат необходимостта и начини за решаване на съответните работи в това направление; защото иначе каква бихме смисълът на договора?

Знаемъ защо, но не се предприеме нищо в това направление. А това значи, че проспир единъ дълъг периодъ отъ времето, който може да се реализират, а хубави нощи, а само горните представители да слъзват населението, да разясняват взаимно, да изложат предъ него истината и начинията на неговото организиране и да му даде да се пристъпи към работа.

Миналата година, миналата година се сложи начало на културно обществено работи в Базарджик. Работи се утвърди, щото биде подобрено

отъ надлежните власти, и като следствие — е организирано неговото функциониране. Но по какъ тъкъ?

Защо той не се направи достояние на гражданството? Защо не се записват членове, какви сж условията за това и пр? И защото не станало общество на цялото гражданство, а такава само на няколко души?

Но ще ни се възрази: че обществото ръководи училищата, въ които следват децата на толкова граждани. Именно за това. Именно защото тия граждани, родители на деца, плащат такси и поддържат училища и искат и сж въ правото си да искат да знаят за вървежа на тия училища.

У насъ, не веднажъ сж изниквали хубави и полезни инициативи. Сърадовете и ентузиазъмъ сж се подемали тѣ. Но почти винаги сж се изразявали въ затворени и малочислени институции, които сж ползували, не самото население въ чийто име и заради което сж бивали създавани, а само няколко души, смѣтали себе си за самото гражданство.

Не веднажъ сме надявали гласъ противъ подобно съжителство, което води къмъ разрывъ между нашето население и неговите институции. Не бѣхме чути.

Крайно време е вече да се окомимъ и отървемъ отъ тая пакостна практика, която единствено ни е докарала до настоящетото жалко положение.

Нека ония наши съименници, застанали

Следва на 2-ра страница.

ПОЛОЖЕНИЕТО

Споредъ комуникетата на Белградската конференция, балканските държави правятъ общи усилия да запазятъ балканитѣ отъ ножа на войната. Забелязва се тенденция на подбръзване на отношенията помежду имъ.

На западния фронтъ — обичайни патрулни схватки.

Темпътъ на морската война се увеличава.

Съветскиятъ натискъ по всички фронтове въ Финландия расте.

Френско-съветските отношения, следъ инцидента въ съветското търговско-представителство въ Парижъ, се обтягатъ.

Споредъ германскиятъ печатъ, между това обтягане на отношенията и състоятелото се заседание на Висшиятъ Англо-Френски воененъ съветъ преди него, има известна връзка.

Засилва се англо-френско-турскиятъ воененъ съюзъ.

Два се голѣмо значение на посещения на г. Зумеръ Уелсъ въ Европа като вратеникъ на председателя Рузвелтъ.

Американскиятъ изолационистически кръжокъ смѣтатъ, че това е първата крачка на Съединенитѣ щати къмъ войната.

Въ Франция, Швеция, Югославия и др. се взематъ строги мѣрки противъ комунистическите партии и водачи.

Генералъ Веигантъ инспектира войскитѣ въ Египетъ.

Между неговото пътуване въ Египетъ, Сирия, Иракъ и Турция и въпросътъ за продоволствието сж петролъ на воюващите страни, въ съветската преса все по усилено се говори за една неминуема и страшна война за петрола на Кавказъ и Мала-Азия.

ПО ПОВОЛЪ НА ЕДНО ПИСМО

В-къ „Добруджански Новини“ е органъ на българското малцинство изъ чиято срѣда се появяватъ и чийто интереси се стреми да обхване и стане тѣхенъ изразителъ.

Като такъвъ, много естествено, той винаги трѣбва и се вслушва въ гласа на общественото мнение на това малцинство. Онова общественото мнение, което изразява интереситѣ, болките и желанията на цялото българско малцинство отъ Ромъния, въ тѣхната цялостност и трезво разбиране.

Да служи на това общественото мнение, — сто е целта на вестника.

Въ изпълнение на тая своя мисия, вестникътъ се съобразява съ всички законни нареждания, предписания и изисквания, въобще — съ всички условия, които се налагатъ и изискватъ отъ единъ печатанъ органъ въ страната въ която живѣемъ.

Схващайки сериозно своето предназначение, в-кътъ никога не ще се подхлъзне и стане органъ обслужващъ личнитѣ или котирийни цели на отделни лица или групи, никога не ще стане моштина и егѣлба за личнитѣ и користи дмогвания на таки или онази личност, или пъкъ трибуна отъ чиято висота да се възнасятъ неzasлужени хвалби за въображаеми заслуги на този или оня общественикъ.

Тръгнали по такъвъ единъ пътъ, ние знаемъ че не ще бждемъ по угодата на нѣкои лица, които сж свикнали да впрягатъ всички наши обществени институции и начинания въ колесницата на своитѣ лични интереси и да ги правятъ

стѣпала на единъ лесенъ и незаслуженъ възходъ къмъ висинитѣ на лично благуване.

Така: единъ нештѣ тателъ отъ Силистра ни съветва да се вслушаме въ „гласа на гражданството“, въ „гласа на общественото мнение“.

Вие по начало сте всички правъ, драги читатели.

Да се вслушаме въ гласа на общественото мнение е нашъ дългъ. И не само нашъ.

Но въпросътъ е: въ гласа на кое общественото мнение? Вамъ ли е известно че тукъ у насъ всѣки самозванецъ смѣта, че той е изразителъ на общественото мнение. Вие поне сте били свидетелъ на дългитѣ и недостойни разпри и карики между, незнаемъ колко групи отъ наши градъ, отъ които всѣки една смѣта, че тя е истинската изразителка на общественото мнение. Тия ви борби (ако могатъ да се нарекатъ борби) се изродиха до нежелателни сцени по публични мѣста. Въ името пакъ на „общественото мнение“.

Така бѣ у васъ, така е и у насъ. Да не разглеждаме срамнитѣ страници на миналото, когато, въ името на „общественото мнение“, се трѣбваше да бжде нѣма, а въ името на гражданството, то не бива да се мѣси въ реденото на своитѣ работи въ културни общества, училища и пр.

У насъ всѣки самозванецъ свободно се кичи съ медала на „изразителъ на общественото мнение“ и действа отъ негово име за личното си преуспяване.

Следва на 2-ра страница

Изгубено време

Продължение от 1-ва стр.

днес по отговорните места на нашите културно-просветни и стопански институции, си взимат бележка от това, и днес, след като въпросът за начина на организирането на малцинствата е вече разяснен, да се отпочне една задружна общоползвателна и творческа работа, за повдигането на културното и стопанско ниво на нашето население.

По повод
на едно писмо

Продължение от 1-ва стр.

Е добре тогава: въ гласа на кое общественно мнение ни карате да се вслушаме?

Не! Има едно обществено мнение, което отрича всички тия псевдо обществени мнения.

Има едно общественно мнение, — което извират из недрата на хиляди и хиляди души, което се пречистя през огъня на деннонощен труд, на честни усилия и положителни стремления, едно общественно мнение на цъли маси хора, които не са опиянели честните си души с никакви грехове, които носят тежестта на живота днес и не желаят друго, освен мир, разбирателство, човешки обикности.

Едно общественно мнение — това на българското малцинство от Румъния, което иска щото, всички негови стопански културно-просветни и пр. институции, дадени му от законите на страната въ която живеем, да бъдат действително негови и да ползват и обслужват всичките му синове, а не само единият тѣсен кръг от хора.

Едно общественно мнение, което проповядва честност, гражданска доблест, човечност, и безкористие въ културния и стопански живот на това малцинство и изключва всяка спекулация с неговите общи интереси от страна на моголото и да е от неговата среда, съ цѣль само на лично преуспеяване.

Макаръ и много късно, но ние съ радост даваме място на долните вести идещи ни от Констанца от които се вижда, че нашите съплеменници от край морския град развиват завидна културна и благотворителна работа. Ние пожелаваме, щото хубавите резултати, които са достигнали, да бъдат вземодие на направените усилия и положенния труд, а същевременно и подтикъ към неуморна, понататъшна дейност въ това направление.

* КОНСТАНЦА

— На 24 Декември 1939 год., учениците при Българското Частно Училище въ гр. Констанца изнесоха съ успехъ, под ръководството на учителското тѣло, утрото по случай на Коледното Праздненство, което заключи следъ Божествената литургия, отслужена отъ свещеника Димитъръ Денчевъ.

Утрото започна съ Имнулъ Регалъ. Изнесоха се въколко хорова пѣсни изпълнени отъ ученическия хоръ. Следъ това следваха стихотворения, диалози, пѣсни, които соло пѣвения; всички подготвени отъ господата учителите. Г-жа Ангелина Ременкова, г-ца Десна Зогава, г. Калинко Калинковъ, г. Коста Николовъ, г-жа Аристиния Маринеску и г-жа Зенобия Динулиу. Г-да посетителите оставаха доволни отъ всичко представено, което бѣше за тяхъ неочаквана и приятна изненада, тъй като навсякъде се изреждаха

нашите Коледни обичаи.

Както всяка година, така и тази година, благодетелите и добрежелателите на българското културно дѣло въ гр. Констанца не забравиха бедните ни ученици. Съсбраната чрезъ г-нъ директора Никола Ременковъ и учителя Коста Николовъ, сума 37000 лей (въ натура и брой) се обуха и облякоха бедните ни ученици и се откри училищната ни трапезария, където се хранятъ 86 бедни деца.

— На 24 Декември вечерта (Бждни вечер). Коледарския български хоръ въ гр. Констанца подъ диригентството на г. Димитъръ Гандевъ обходи и посети домовете на всички българи въ града ни. Всички българи останаха доволни отъ добре подготвените и съдържателни стари коледарски пѣсни. Съсбраната сума отъ 8,000 лей се помогна също на бедните ученици.

— На 6 I 1940 год., театралната трупа при Българското Културно Общество въ гр. Констанца, изнесе съ успехъ предъ препълнения съ публика салонъ „Изворъ“ пиесата „Събуди се, Тодоре“ комедия въ 3 действия отъ Неалъ Фернеръ, подъ режисюрството на г. Никола Ременковъ, директора на Българското Частно Училище въ сѣщия градъ, при следното разпределение на ролите:

1. Тодоръ Хагеменъ, рентнеръ — г. Калинко Калинковъ; 2. Роза, не-

гова жена — г-жа Марийка Христова; 3. Жени, тѣхна дъщеря — г-ца Надя Димитрова; 4. Албинъ Кайзеръ, фабрикантъ — Алекси Щеревъ; 5. Волфганъ Амадеусъ, неговъ синъ — Димитъръ Гандевъ; 6. Феликсъ Ригеръ, студентъ — Георги Петровъ; 7. Фризебиусъ Финдайзенъ, учител по математика — Кириакъ; 8. Хелма, пѣвица — Марийка Радумева; 9. Гарисъ, министерски съветникъ — Георги Петровъ; 10. Д-ръ Шрамъ — Петъръ Стояновъ; 11. Ролъ, директоръ на хотела „Зеления Крокодилъ“ — Петко Стояновъ; 12. Филипъ, прислужникъ — Енчо Атанасовъ; 13. Фрида, прислужничка при Холемайтъ — Десна Зогава; 14. Суфлоръ — Коста Николовъ; 15. Сценариусъ — Никола Ременковъ.

БУКУРЕЩЪ

Миналата седмица групата любители, студенти и учители при Б. К. О. въ Букурещъ подготвиха и изнесоха драмата „Люби клетви“ отъ Ст. Савовъ.

Голѣмъ приносъ за организирането на тази проява е направилъ учителя при Мамошното училище — г. Хр. Капитановъ.

Добре еж се отчели въ ролите си участниците-любители.

Отбелязвайки тия прояви на Културните Общества на българи отъ тези два града, споделяме че това е доста чѣстенъ упрѣкъ за насъ, — щомъ нѣждо отъ средите на най-хубави културни прояви.

СЪОБЩЕНИЕ № 16
на Генералния щабъ на армията

Генералния щабъ на армията съобщава че начиная отъ 10 февр. 1940 г. не разрешава жалбите отправени му, които се отнасятъ до концентриране, отлагане отъ концентриране, отпуски и десконцентриране.

За въ бъдаше тези искания ще бъдатъ отправени направо къмъ час-

титъ къмъ които принадлежатъ заинтересуваните, знаейки се че тѣзи части иматъ заповедъ да ги разрешаватъ споредъ добре установени норми. Следователно заявленията отъ този родъ, които биха били изпратени до Генералния щабъ на армията следъ горната дата, оставатъ безъ отговоръ.

Продължава се
Фискалната амнистия

За да даде възможност на всички които не са знаели не са могли да декларира и изплатятъ данитъ къмъ държавата М. Константинеску на финансовитъ е едно нареждане, което срока на фискалната амнистия, който тичаше на 15 т. м. бжде продълженъ до т. м. включително.

До тая дата платитъ могатъ да се поватъ отъ улесненията фискалната амнистия гласно даденитъ на даная.

— Г-жа Руска насова бивша учителка Базарджикъ, ул. Таки Негри № 10 писва абонаменти за санията: „Модерна макиня“, „Детска доетъ“, „Вестникъ на ната“ и „Литературенъ гласъ“.

Търся да купя: документи и учители при Б. К. О. въ Букурещъ подготвиха и изнесоха драмата „Люби клетви“ отъ Ст. Савовъ.

Правя осигуровки вжотъ, пожаръ и пр. Г. АТАНАСОВЪ Осигурит. д-во „Най Базарджикъ ул. Пр. Михай 2

Д-ръ Петъръ П
ЖИРУРГЪ

Завършилъ медицинския факултетъ при университета въ ГРАЦЪ—АВСТРИЯ. Радиоскопия, рифия, ултравиолетовъ Приема болни въ цинския си кабинетъ улица Regele Carol Bazargic, въ бившето вѣдъ Добри Русковъ

Д-р. Атанасъ Кадетски, вътрешни нерически болести, Радиоскопия, рифия, ултравиолетовъ Се установи въ гр. жикъ ул. Principele № 27, срѣщу Чамурлийски.

ЧЕТИ В-КЪ

ДОБРУДЖАНСКИ
НОВИНИ

Ето въ гласа на това общественно мнение ще се вслушваме ние.

А всичко останало е отъ лукаваго.

Добри. Н.

ДОБРУДЖАНСКИ ЖИВОТЪ

КЪМЪ НОВИ ЗЕМЕДЪЛСКИ КУЛТУРИ

на от многого празд-
въ нашия животъ, въ
та на Добруджа и час-
на нашия край, е и
та на стопанска лите-
ра.

каква огромна нужда
вествува от нея! Колко
нски въпроси, колко
нски проблеми биха
били осветлени ако
е такава.

ше време когато нѣкол-
мади хора съ голѣми
създадохъ животъ на
единственото такава
ние — „Добруджанско
панство“ — но и то пре-
да излиза, свърши
както много други ху-
наченания свършватъ
спрѣ да излиза въп-
желанието на неговни-
дателя.

живота върви напредъ,
съ бързи крачки. Ше-
ото развитие на техни-
и индустриятъ въ на-
епоха поставятъ нови
и на цѣлия економиче-
животъ и особено на
о стопанския. Защото
а степенъ въ развитие-
техниката и индуст-
а, отговаря на дадена
и всѣка епоха отразя-
се себе си и се опредѣ-
тъ техническия и индус-
иаленъ напредѣкъ. Рж-
земедѣлски трудъ, дър-
рало, желѣзно рало,
женъ плугъ, жѣтварки,
шачки, въ наши дни
тори, всичко това сж
ени, преливащи се една
друга форми на земе-
ски трудъ, които отъ
а страна отговарятъ на
итѣ въ развитието на
естественото стопанство.

о всѣко нововъведение,
дѣ съ огромното значе-
което то носи за човѣ-
и напредѣкъ, поставя и
проблеми за разреше-
предѣ хората.

ка напримеръ въ наши
силната рационализа-
машинизирането, почти
стриализирането на зе-
ието въ Северна и
Америка разораване-
огромни простран-
ствени гори и поля
Бразилия, увеличаване
ната площъ до максим-
въ Сѣветска Русия,
съ прилагане на нау-
земелѣие, увеличиха
еното производство до
ова, че пазаритѣ за
рането му всѣки день
изватъ все по малки.
жението на тая рацио-
ация въ Ромѣния ние
и на плещитѣ си. До-
отъ нѣколко години,
жавата прави усилия да
рифицира зърненитѣ
и, по пазаритѣ, особен-
сеньта — никой търго-
не иска да кулува.

прихода отъ нашитѣ
ени храни презъ годи-

нитѣ 1929-931, 932 и чакъ
до 1937 бѣше такъвъ, че и
производственитѣ разходи
едва ли се покриваха.

Не следва ли отъ това
че нашето особено дребно
и срдѣно стопанство е пос-
тавно на ново испытание?

Безспорно — да!

Следователно предѣ насъ
е поставена за разрешение
проблема отъ жизнено за
селското ни стопанство зна-
чение.

Нуждна е ориентировка
къмъ нови култури и осо-
бенно къмъ нови пролѣтни
култури. Налага ни се да
отвърнемъ погледъ отъ
старитѣ традиционни посеви.

Били сж времена, когато
въвеждането на нови култу-
ри въ селското стопанство
е ставало неусетно, безъ
да се забележи нуждата отъ
нововъведения, ставало е
по пѣтя на известенъ под-
боръ извършванъ отъ нѣ-
кои стопани и постепенно
сж се приобщавали къмъ
останалитѣ култури. Пѣтя
на това въведение е пѣтъ
„непринуденъ“ — естест-
венъ пѣтъ.

Така напримеръ, отъ нѣ-
колко десетки години въ
нашето земедѣлие бѣха
въведени рапицата — зимна
и пролѣтна, по късно слѣн-
чогледа. Като последица
отъ въвеждането на тия
култури израсна цѣла ин-
дустрия — маслодайнитѣ
фабрики.

Кой преди 5 години мо-
жеше да си помисли, че
Добруджа ще стане важенъ
производителъ на растител-
ни масла? А това е вече
фактъ!

Днесъ обаче, когато ос-
таналитѣ отрасли на еконо-
мическия животъ върватъ
тѣй бързо напредъ, земе-
дѣлското стопанство не би
могло да издържа ако то
не стане по-гъвкаво, по-
приспособимо къмъ новитѣ
нужди на живота. Стария
начинъ на нововъвеждания
не отговаря на създалитѣ
се условия. Сега е нужно
повече стопанска инициа-
тива, по внимателно вслуш-
ване въ земедѣлската нау-
ка, повече вѣра въ нея.

Днесъ не е нужно да пра-
вимъ години наредъ опити
надъ дадена култура за да
се убедимъ, че тя подхожда
за нашето стопанство. Зе-
медѣлската наука ни дава
това! Тя предварително ни
казва какви климатически и
почвенни условия сж нуждни
за развитието на дадена
култура. А науката не е
нищо друго освенъ натру-
пвания отъ години опитъ на
човѣчеството.

Сега нѣма непознати кул-
тури. Дори и техническата
страна, обработката на да-
дена култура не е въ обла-

стътаа на непознатото.

Че това е така ни показа
и факта, че отъ 3-4 години
у насъ се затвърди една
култура за която дори и не
бѣхме чували. Тава е соята

Въвеждането на соята въ
земедѣлското стопанство
на нашия край, стана имен-
но по пѣтя на стопанската
инициатива. И ние виждаме

какъ съ изтичането на всѣ-
ка година посевната площъ
на соята расте. И тя ще
расте съ все поголѣмото
търсене като износенъ про-
дуктъ, което показва и е-
жегодното покачване на
цената ѝ, а утре, когато
може би, се създадатъ ус-
ловия за нейното греработ-
ване въ страната, тя ще из-
мѣсти огромна още частъ
отъ пролѣтнитѣ посеви.

Но всичко това още не
означава че ние сме наго-
дили стопанството си къмъ
новитѣ изисквания.

Предѣ нашето стопанство
се поставятъ нови култу-
ри — текстилнитѣ култури:
памукъ, конопъ, ленъ и пр
Но за тѣхъ въ идущия
брой.

Цвятанъ Велчевъ

— Засятата площъ съ
памукъ презъ миналата
година въ Силистренско
е била надъ 3,000 хек-
тара.

Споредъ събранитѣ
данни, реколтата е била
погече отъ задъволи-
телна (между 700—1,000
кг. на хектаръ).

Ценитѣ сж варирали
между 24 — 55 лѣй кгр.
или 30 — 40 хиляди
лѣй на хектаръ.

— Соята получи вто-
ро повишение на цената
си съ още по 250 лѣй.
Следователно тя ще се
контрактира за предсто-
ящата година съ 9 лѣй
килограма.

— Съ участието на гер-
мански капиталъ е съз-
дадено едно предприятие
въ Букурещъ за търго-
вия съ маслодайнни се-
мена.

Това предприятие за-
почва да работи отъ 15
т. м. отъ която дата за-
почва и контрактиране-
то съ производителитѣ.

Така цената на слѣн-
чогледа е опредѣлена 8
лѣй кгр., а тая на лена
12 лѣй кгр.

И Ц К О

Времето бѣ забулило съ
нежната покривка на заб-
вението тихичко заспали
спомени... мили, скъпи спо-
мени!...

Преди повече отъ петъ
години...

Театралната труппа „Сту-
дия“ готвеше свѣтитъ пѣвъ
дебютъ съ трогателната до-
пстресване пиеса — „Хим-
нитѣ на нищетата“.

Между ни се подизава-
ше, въ ролята на Ицко,
свенливо и тихо момче. Иц-
ко (така го наричавме всич-
ки) бѣше най редовниятъ,
най послушенъ, благъ и
добродушенъ измежду всич-
ки ни. И затуй всички го о-
бичавме. А когато тихиятъ
Ицко, съ цѣлото си срдце
и душа, потъваше въ ролята
на бедното и нещастно ск-
раче съ сжщото име и уми-
раше съ неговата смъртъ,
ние трогнати до сълзи, едва
ли не го разцѣлувахме. Сѣ-
кашъ предѣ насъ възкрѣс-
ваше самиятъ Ицко следъ
своята трогателна смъртъ...
Обичавме го, радвахме му
се. Сѣкашъ той бѣше наше-
то най малко братче! — на
насъ, шепя вѣстержени лю-
бители на красотата и доб-
рото въ живота, които бѣх-
ме се обрекли съ цѣлата си
душа и срдце да изградимъ
скромнъ храмъ на осиро-
тъли богомолци.

Минаха дни...

Труппата даде своето пър-
во представление. Топлота
та на всеобща благодарно-
стъ обляхна срдцата ни.
Ицко стана всеобщъ любя-
мецъ... И съ препълнени отъ
радостъ срдца, ние поне-
сохме факлитѣ на театрал-
ното изкуство надъ нашитѣ
тжжни поля.

Познахме радостта. Поз-
нахме и скръбта. Скрѣбта
по изгубено, срдѣно ша-
стие! Силини и студени вѣт-
рове изгасиха факлитѣ ни.
Мракъ притвори нашитѣ о-
чи и нахлу въ душитѣ ни.
Осиротѣхме. Пресанахме
да изпитваме най сладкото
човѣшко щастие — да разда-
ваме душитѣ си.

Животътъ ни разпили.

А нерадата участъ бѣ под-
гонила, много по рано, и
Ицко, и той бѣ заминалъ

нѣкъде да дири щастieto
си. Други последваха при-
мѣра му.

И завесата падна предѣ
насъ, преди да довършимъ
действието...

И ето сега:

Нѣкакъвъ револверенъ
вистрелъ разбуди тихичко
заспалитѣ ни спомени. Нѣка-
къвъ револверенъ вистрелъ
който пронизалъ челото на
Ицко.

Като мълния разтресе
срдцата ни новината за не-
гозата смъртъ. Разни срдѣни
различно ще коментиратъ
неговиятъ решителенъ же-
стъ. „Слабъ характеръ“,
„дезантиралъ отъ живота“,
„сентиментална натура“, и
пр.

Но ние, които познаваме
Ицко, ние които сме гледа-
ли неговитѣ срдечни пре-
живѣвания, ние които пом-
нимъ невинната, като на
дете усмивка на неговитѣ
устни и благата му душа,
жадна за обичъ и подкрепа,
ние разбираме неговата
трагедия.

Суровиятъ животъ подгс-
ни Ицко, още дете, нѣ бѣ-
щиното му огнище и той
замина да търси щастieto
си. Малко ли има съ него-
вата участъ? Тамъ Ицко
потърси подкрепа за бедно-
то си и самотно срдце и
срещна обичта на дру-
го. Мо суровиятъ животъ
се намѣси и тукъ, и пожела
да му отнеме и това.

Бедниятъ Ицко, слабъ да
се бори съ него, но доста-
тъчно силенъ да го презре,
вдигна ржка и пресече ни-
шката на своитѣ дни и тоя
на своята обичъ.

И уморениятъ Ицко си
почина... край своята до-
бра Феня... съ благата ус-
мивка на уста.

„Ние умираме щастливи“,
Ицко, тоя пѣтъ наистина
изигра ролята си. И бедни-
ятъ Ицко нѣма вече да се
пробуди както по рано:
„Азъ умирамъ, Феня!“

Сълзи протоплятъ по
странитѣ ни.

И презъ сълзи ние мѣл-
вимъ думитѣ на Феня:

„Ицко, прости ни!“
Николай Минчевъ

Д-ръ АЛЕКС. ЛЮВЧАКЪ

премѣсти медицинския си кабинетъ
на ул. „Împăratul Traian“ 10
въ улицата до телефонитѣ

Tipografia „Comercială“ Bazargic

Новото българско Правителство

Онѣ денъ 15 т. м. правителството на г. Г. Кьосеивановъ подаде оставка.

Оставката биде приета и Н. В. Царъ Борисъ III натовари съ съставянето на новия кабинетъ г. проф. Д-ръ Богданъ Филовъ — досегашенъ м-ръ на просвѣщеніето.

На 16 т. м. биде публикуванъ Указъ за съставянето на новия кабинетъ, който има следния съставъ:

М-ръ председател, проф. Д-ръ Богданъ Филовъ. М-ръ на вътрешнитѣ работи П. Габровски. М-ръ на Войната, генералъ Теодоси Даскаловъ. М-ръ на външнитѣ работи, Ив. Поповъ. М-ръ на земедѣлнето, Ив. Багряновъ. М-ръ на търговията, Загоровъ, на благоустройството, Д. Василевъ, на правосъдието, Митаконъ, на пошитѣ и телефонитѣ, Горановъ.

Причинитѣ на оставката

—София 15 (Радоръ) Кореспондента на агенция „Стефани“ съобщава: Въ добре усведоменитѣ български срѣди се заявява, че оставката на кабинета Кьосеивановъ

се дължи на несъгласието между нѣкои членове на правителството по отношение на нѣкои въпроси отъ вътрешенъ характеръ.

ВЕСТИ

—Навсѣкжде въ страната и най-вече въ Бесарабия, Буковина и северна Трансилвания сѣ започнали отъ онѣ денъ силни сѣвѣжни бури, които сѣ причинили васипването на много железопътни линии, поради което много желѣзопътни съобщения сѣ прекъснати.

—Правн особено добро впечатление факта, че благодарение енергичността на мѣстната полиция, авторитѣ на почти всички кражби и убийства отъ последно време, сѣ заловени отъ нейнитѣ органи.

—Понеже на 29 т. м. изтича срока на Фискалната амнистия, съветваме интересуващитѣ се да побързатъ и внесатъ заявленията си за облагане.

Не отминавай никога,

безъ да се отбиешъ въ новата бсдега

„ЖУВИДЕУ“

НА ЖЕЛѢЗКО КОЛЕВЪ И ГЕОРГИ РАДЕВЪ

(въ бившето здание на Добри Русковъ)

Уютность, чистота, вкусни мезета и най-стари напитки

Най-хубаво типово солоко
брашно ще си емелите
на мелница

„КАРАЛЕЗЪ“
е. Войнеци

Reprezentanța generală pentru România

INDUSTRIA ECONOMIA S. A. R.

Fost NICOLAE FEHER

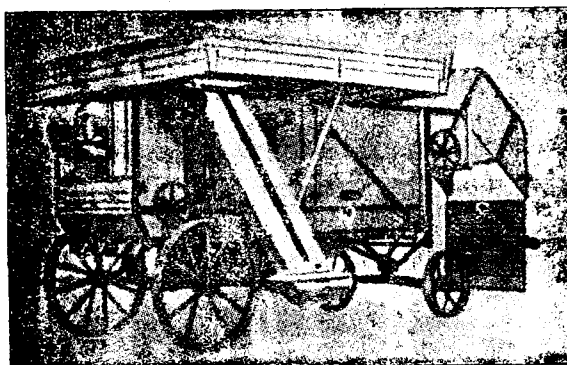
Str. I. C. Brătianu 34 — TIMIȘOARA

Аgricultori !

Вѣ атрагем атенție, că avem depozit de cele mai noi și perfecționate Mașini de treerat C. F. U. model 1940, cu și fără aparat de tecat pae, cu rame de oțel și blindaj de oțel cu rulmenții duble și oscilante, diferite mărimi.

Deasemenea, avem aparate de treerat fasole, soia, fii, adaptabile la ori-ce mașina de treerat, din cea mai renumită fabrica Căile ferate ungare — Buda-Pesta.

Prețuri și condițiuni cele mai convenabile.

FEHERKA F. C. U.

Important pentru morari și proprietari mari:

Este necesar să vă înzestrați gospodăriile voastre cu cele mai perfecționate, productive și economice

Mori cu clocănele Mavag—universal C.F.U.

pentru fâină, uruială, porumb cu coceni— cea mai bună hrana pentru vitele voastre.

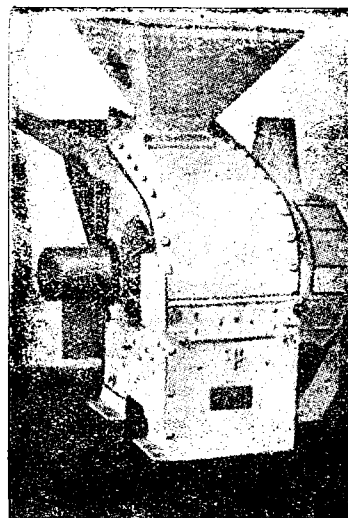
Tractoare: Hanomag-Diesel, Fordson, Kasse, secerătoare, legătoare, pluguri, uruitoare și alte mașini agricole și industriale.

Pentru informații și prospecte, adresați-vă firmei:

Șteref - Vantof

BAZARGIC

Cinema „Splendid“—Pr. Ferdinand 50

URUITOARE
MAVAG

Земедѣлци !

Обърнете особено внимание! Имам склади на най-новитѣ и усъвършенствувани

Бършачни машини Фежерки моделъ 1940 година, безъ и съ АПАРАТЪ ЗА ДРЕБНА СЛАМА, съ стоманени рамки, стоманена блиндировка, и съ двойни съчмени лагери охчлантии, различни голѣзини.

Сжже имаме апарати за вършене на бобъ сѣя и фий, приспособяени на всички видове вършачки отъ най-реумираната фабрика—УНГАРСКИТѢ ДЪРЖАВНИ ЖЕЛѢЗНИЦИ БУДА-ПЕЩА — Цена и условия най-измисли

Важно за мелничари и едри собственици

Необходимо е да се снабдите съ най-усъвършенствуванитѣ голѣми продуктивни и икономични

Мелници съ чукчота Mavag

универсалъ C. F. U. за брашно, ярма и мисиръ съ кочанитѣ стѣблата съ шумата, най-необходимата и удобна храна за добитъка Ви

Трактори: Hanomag—Diesel Fordson, Kasse, жетварки, вървачки, plugове, мисиротрошачки и други земедѣлски и индустриални машини

За информации и проспекти обърнете се къмъ фирмата

Стеревъ и Вантовъ

BAZARJIKЪ

Кино „Сплемдидъ“ Пр. Фердинандъ 50